EBA/GL/2019/02

25 februarie 2019

Ghid privind externalizarea

1. Obligații de conformare și de raportare

Statutul ghidului

1. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010[1]. Conform articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta recomandările.

2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate de supraveghere în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară sau privind modul în care trebuie aplicat dreptul Uniunii Europene într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze și să le integreze în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor de supraveghere), inclusiv în cazurile în care anumite puncte din cuprinsul documentului sunt adresate în primul rând instituțiilor și instituțiilor de plată.

Cerințe de raportare

3. Conform articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze ghidului sau, în caz contrar, să prezinte motivele neconformării, până la ([zz.ll.aaaa]). În lipsa unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE la adresa compliance@eba.europa.eu, cu mențiunea „EBA/GL/2019/02”. Notificările trebuie transmise de persoane care au competența necesară pentru a raporta conformitatea, în numele autorităților competente din care fac parte. Orice schimbare cu privire la starea de conformare trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.

4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

[1] Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

2. Obiectul, domeniul de aplicare și definiții

Obiectul

5. Ghidul prevede mecanismele de administrare a activității, inclusiv cele pentru administrarea solidă a riscurilor, pe care instituțiile, instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să le implementeze atunci când externalizează funcții, în special în ce privește externalizarea funcțiilor critice sau importante.

6. Ghidul prevede modul în care mecanismele menționate în paragraful anterior trebuie revizuite și monitorizate de autoritățile competente, în contextul articolului 97 din Directiva 2013/36/UE[2], al procesului de supraveghere și evaluare (SREP), al articolului 9 alineatul (3) din Directiva (UE) 2015/2366[3], al articolului 5 alineatul (5) din Directiva 2009/110/CE[4] prin îndeplinirea sarcinilor lor de monitorizare a respectării permanente de către entitățile cărora li se adresează ghidul a condițiilor pentru autorizarea acestora.

Destinatari

7. Ghidul se adresează autorităților competente definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013[5], inclusiv Băncii Centrale Europene, cu privire la chestiuni legate de sarcinile care îi sunt conferite prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013[6], instituțiilor definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiilor de plată definite la articolul 4 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/2366 și instituțiilor emitente de monedă electronică, în sensul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2009/110/CE. Furnizorii de servicii de informare cu privire la conturi care furnizează numai serviciile descrise la punctul 8 din Anexa I la Directiva (UE) 2015/2366 nu intră sub incidența ghidului, în conformitate cu articolul 33 din directivă.

---

[2] Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE.

[3] Directiva 2015/2366/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE.

[4] Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE.

[5] Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

[6] Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit.

8. În înțelesul ghidului, orice referire la „instituții de plată” include „instituții emitente de monedă electronică” și orice referire la „servicii de plată” include „emiterea de monedă electronică”.

Domeniul de aplicare

9. Fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 2014/65/UE[7] și Regulamentului delegat (UE) 2017/565[8] al Comisiei (care cuprinde cerințele privind externalizarea de către instituții care furnizează servicii de investiții și care prestează activități de investiții, precum și ghiduri relevante emise de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe cu privire la serviciile și activitățile de investiții), instituțiile definite în articolul 3 alineatul (1) punctul 3 din Directiva 2013/36/UE trebuie să respecte prevederile ghidului pe bază individuală, subconsolidată și consolidată. Autoritățile competente pot să acorde derogări de la aplicarea pe bază individuală în conformitate cu dispozițiile articolului 21 din Directiva 2013/36/UE sau ale articolului 109 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE, coroborat cu dispozițiile articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Instituțiile care fac obiectul Directivei 2013/36/UE trebuie să respecte dispozițiile acestei Directive și ale ghidului pe bază consolidată și subconsolidată, conform dispozițiilor articolului 21 și ale articolelor 108 -110 din Directiva 2013/36/UE.

10. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 8 alineatul (3) din Directiva (UE) 2015/2366 și ale articolului 5 alineatul (7) din Directiva 2009/110/CE, instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să respecte dispozițiile ghidului pe bază individuală.

11. Autoritățile competente responsabile pentru supravegherea instituțiilor, a instituțiilor de plată și a instituțiilor emitente de monedă electronică trebuie să respecte dispozițiile ghidului.

Definiții

12. Dacă nu se menționează altfel, termenii definiți în Directiva 2013/36/UE, în Regulamentul (UE) 575/2013, în Directiva 2009/110/CE, în Directiva (UE) 2015/2366 și în Ghidul ABE privind guvernanța internă[9] vor avea același înțeles în ghid. În plus, în sensul ghidului, se aplică următoarele definiții:

Externalizare	orice fel de acord între o instituție, o instituție de plată sau o instituție emitentă de monedă electronică și un furnizor de servicii în baza căruia respectivul furnizor de servicii desfășoară un proces, un serviciu sau o activitate care ar fi fost întreprinse, altfel, de instituția, instituția de

[7] Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

[8] Regulamentul delegat (UE) 2017/565 al Comisiei din 25 aprilie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele organizatorice și condițiile de funcționare aplicabile firmelor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate (JO L 87, 31.3.2017, p. 1).

[9] https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-internal-governance-revised-

	plată sau instituția emitentă de monedă electronică respectivă.
Funcție	orice procese, servicii sau activități.
Funcții critice sau importante[10]	orice funcție considerată critică sau importantă, în conformitate cu dispozițiile secțiunii 4 din ghid.
Subcontractare	o situație în care furnizorul de servicii în cadrul unui acord de externalizare transferă mai departe o funcție externalizată către alt furnizor de servicii.[11]
Furnizorul de servicii	o entitate terță care desfășoară un proces, serviciu sau activitate externalizat(ă), sau părți din acestea, în baza unui acord de externalizare.
Servicii de tip cloud	servicii furnizate cu ajutorul tehnologiilor de calcul de tip cloud, și anume un model pentru permiterea accesului universal, convenabil, la cerere în rețea la un grup comun de resurse de calcul configurabile (de exemplu rețele, servere, soluții de stocare, aplicații și servicii), care poate fi rapid pus la dispoziție și lansat cu un efort minim de gestionare sau interacțiune cu furnizorul serviciului.
Cloud public	infrastructură de tip cloud disponibilă pentru utilizare liberă de către publicul larg.
Cloud privat	infrastructură de tip cloud disponibilă pentru utilizare exclusivă de către o singură instituție sau instituție de plată.
Cloud comunitar	infrastructură de tip cloud disponibilă pentru utilizare exclusivă de către o anumită comunitate de instituții sau instituții de plată, incluzând câteva instituții dintr-un singur grup.
Cloud hibrid	infrastructură de tip cloud compusă din două sau mai multe infrastructuri distincte de tip cloud.
Organ de conducere	organul sau organele unei instituții sau ale unei instituții de plată, numit(e) în conformitate cu dispozițiile legale naționale, abilitat(e) să stabilească strategia, obiectivele și orientarea generală a instituției sau instituției de plată, sau care supraveghează și monitorizează procesul decizional al conducerii și include persoanele care conduc efectiv activitățile instituției sau ale

[10] Expresia „funcție critică sau importantă” are la bază expresia folosită în Directiva 2014/65/UE (MiFID II) și în Regulamentul delegat (UE) 2017/565 al Comisiei, care completează Directiva MiFID II și se folosește numai în înțelesul externalizării; nu are legătură cu definiția „funcțiilor critice” în înțelesul cadrului de redresare și rezoluție definit în articolul 2 alineatul (1) punctul (35) din Directiva 2014/59/UE (BRRD).

[11] Evaluarea face obiectul dispozițiilor secțiunii 3; subcontractarea a fost numită în alte documente ABE „lanț de externalizare” sau „externalizare în lanț”.

	instituției de plată și directorii și persoanele responsabile pentru conducerea instituției de plată.

3. Punere în aplicare

Data aplicării

13. Cu excepția punctului 63 litera (b), ghidul se aplică începând cu data de 30 septembrie 2019 tuturor acordurilor de externalizare încheiate, revizuite sau modificate la sau după această dată. Punctul 63 litera (b) se aplică începând cu data de 31 decembrie 2021.

14. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să revizuiască și să modifice în mod corespunzător acordurile de externalizare existente pentru a se asigura că respectă dispozițiile ghidului.

15. În cazul în care revizuirea acordurilor de externalizare a funcțiilor critice sau importante nu este finalizată până la data de 31 decembrie 2021, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să informeze autoritatea competentă corespunzătoare cu privire la acest aspect, precizând inclusiv măsurile avute în vedere pentru a finaliza revizuirea sau pentru posibila strategie de ieșire.

Dispoziții tranzitorii

16. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să finalizeze documentarea pentru toate acordurile de externalizare existente, cu excepția acordurilor de externalizare încheiate cu furnizorii de servicii de cloud, în conformitate cu prezentul ghid, după prima dată a reînnoirii fiecărui acord de externalizare, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2021.

Abrogare

17. Începând cu data de 30 septembrie 2019, se abrogă Ghidul Comitetului Supraveghetorilor Bancari Europeni (CEBS) cu privire la externalizare, din 14 decembrie 2006, și Recomandările ABE privind externalizarea către furnizorii de servicii de cloud[12].

[12] Recomandările privind externalizarea către furnizorii de servicii de tip cloud (EBA/REC/2017/03).

4. Ghid privind externalizarea

Titlul I – Proporționalitatea: aplicarea la nivel de grup și sistemele instituționale de protecție

1 Proporționalitatea

18. Instituțiile, instituțiile de plată și autoritățile competente trebuie să ia în considerare principiul proporționalității atunci când aplică prevederile prezentului ghid sau supraveghează respectarea acestuia. Principiul proporționalității urmărește să garanteze că mecanismele de administrare a activității, inclusiv cele legate de externalizare, sunt consecvente cu profilul individual de risc, cu natura și modelul de afaceri ale instituției sau ale instituției de plată, precum și cu amploarea și complexitatea activităților lor, astfel încât obiectivele cerințelor ce decurg din reglementare să fie îndeplinite în mod eficace.

19. Atunci când aplică cerințele prevăzute în prezentul ghid, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să ia în considerare complexitatea funcțiilor externalizate, riscurile care decurg din acordul de externalizare, caracterul critic sau importanța funcției externalizate și impactul potențial al externalizării asupra continuității activităților lor.

20. Atunci când aplică principiul proporționalității, instituțiile, instituțiile de plată[13] și autoritățile competente trebuie să ia în considerare criteriile specificate la titlul I din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității , în conformitate cu articolul 74 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE.

2 Externalizarea efectuată de grupuri și instituții care sunt membre ale unui sistem instituțional de protecție

21. În conformitate cu articolul 109 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE, prezentul ghid trebuie să se aplice și pe bază subconsolidată și consolidată, ținând cont de perimetrul de consolidare prudențială[14]. În acest scop, întreprinderile-mamă din UE sau întreprinderea-mamă dintr-un stat membru trebuie să se asigure că procesele, mecanismele și cadrul de administrare a

[13] Instituțiile de plată trebuie, de asemenea, să consulte ghidul ABE în temeiul DSP2 privind informațiile care trebuie furnizate pentru autorizarea instituțiilor de plată și a instituțiilor emitente de monedă electronică și pentru înregistrarea prestatorilor de servicii de informare cu privire la conturi, care este disponibil pe site-ul ABE la următoarea adresă: https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/payment-services-and-electronic-money/guidelines-on-security-measures-for-operational-and-security-risks-under-the-psd2

[14] Vezi articolul 4 alineatul (1) punctele 47 și 48 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 privind domeniul de aplicare al consolidării.

activității filialelor lor, inclusiv instituțiile de plată, sunt consecvente, bine integrate și adecvate pentru aplicarea eficientă a prezentului ghid la toate nivelurile relevante.

22. Instituțiile și instituțiile de plată, în conformitate cu punctul 21, și instituțiile care, în calitate de membre ale unui sistem instituțional de protecție, utilizează cadrul de administrare a activității stabilit la nivel central, trebuie să respecte următoarele cerințe:

    a. în cazul în care instituțiile sau instituțiile de plată respective au acorduri de externalizare cu furnizorii de servicii din cadrul grupului sau al sistemului instituțional de protecție [15], organul de conducere al instituțiilor sau al instituțiilor de plată respective își păstrează, și pentru aceste acorduri de externalizare, întreaga responsabilitate pentru respectarea tuturor cerințelor ce decurg din reglementare și aplicarea efectivă a prezentului ghid;

    b. în cazul în care instituțiile sau instituțiile de plată respective externalizează sarcinile operaționale ale funcțiilor de control intern către un furnizor de servicii din cadrul grupului sau al sistemului instituțional de protecție, pentru monitorizarea și auditarea acordurilor de externalizare, instituțiile trebuie să se asigure că, inclusiv pentru acordurile de externalizare respective, sarcinile operaționale sunt îndeplinite în mod efectiv, inclusiv prin primirea de rapoarte adecvate.

23. În plus față de prevederile prevăzute la punctul 22, instituțiile și instituțiile de plată din cadrul unui grup pentru care nu au fost acordate derogări în temeiul articolului 109 din Directiva 2013/36/UE și al articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile care sunt un organism central sau sunt permanent afiliate unui organism central pentru care nu s-au acordat derogări în temeiul articolului 21 din Directiva 2013/36/UE sau instituțiile care sunt membre ale unui sistem instituțional de protecție trebuie să ia în considerare următoarele:

    a. în cazul în care monitorizarea operațională a externalizării este centralizată (de exemplu, ca parte a unui contract-cadru de monitorizare a acordurilor de externalizare), instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure, cel puțin pentru funcțiile critice sau importante externalizate, că este posibilă atât monitorizarea independentă a furnizorilor de servicii, cât și supravegherea corespunzătoare din partea fiecărei instituții sau instituții de plată, inclusiv prin primirea, cel puțin o dată pe an și la cererea funcției centralizate de monitorizare, a unor rapoarte care conțin cel puțin un rezumat al evaluării riscurilor și al monitorizării performanței. În plus, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să primească de la funcția centralizată de monitorizare un rezumat al rapoartelor de audit relevante pentru externalizarea critică sau importantă și, la cerere, raportul complet de audit;

[15] În conformitate cu articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul privind cerințele de capital (CRR), sistemul instituțional de protecție înseamnă un acord contractual sau statutar de stabilire a responsabilităților care protejează instituțiile respective care sunt membre ale sistemului și le asigură, în special, lichiditatea și solvabilitatea pentru a evita falimentul, în cazul în care este necesar.

b. instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure că organul lor de conducere va fi informat corespunzător cu privire la modificările relevante planificate privind furnizorii de servicii care sunt monitorizați la nivel central și cu privire la impactul potențial al acestor modificări asupra funcțiilor critice sau importante furnizate, inclusiv un rezumat al analizei riscurilor, incluzând riscurile juridice, conformitatea cu cerințele ce decurg din reglementare și impactul asupra nivelurilor serviciilor, pentru a le permite să evalueze impactul acestor modificări;

c. în cazul în care instituțiile și instituțiile de plată respective din cadrul grupului, instituțiile afiliate unui organism central sau instituțiile care fac parte dintr-un sistem instituțional de protecție se bazează pe o evaluare centrală, prealabilă încheierii a acordurilor de externalizare, astfel cum se menționează în secțiunea 12, fiecare instituție și instituție de plată trebuie să primească un rezumat al evaluării și să se asigure că aceasta ia în considerare structura și riscurile sale specifice din cadrul procesului decizional;

d. în cazul în care registrul tuturor acordurilor de externalizare existente, astfel cum se menționează la secțiunea 11, este instituit și menținut la nivel central în cadrul unui grup sau al unui sistem instituțional de protecție, autoritățile competente, toate instituțiile și instituțiile de plată trebuie să aibă posibilitatea de a obține un registru individual fără întârzieri nejustificate. Acest registru trebuie să includă toate acordurile de externalizare, inclusiv acordurile de externalizare încheiate cu furnizorii de servicii din cadrul grupului sau al sistemului instituțional de protecție;

e. în cazul în care instituțiile și instituțiile de plată respective se bazează pe un plan de ieșire pentru o funcție critică sau importantă care a fost stabilit la nivel de grup, în cadrul sistemului instituțional de protecție sau de organismul central, toate instituțiile și instituțiile de plată trebuie să primească un rezumat al planului și să fie convinse că planul poate fi executat în mod eficient.

24. În cazul în care s-au acordat derogări în temeiul articolului 21 din Directiva 2013/36/UE sau al articolului 109 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE, coroborat cu articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, dispozițiile din prezentul ghid trebuie să fie aplicate de întreprinderea-mamă dintr-un stat membru pentru ea însăși și filialele sale sau de organismul central și filialele sale în ansamblu.

25. Instituțiile și instituțiile de plată care sunt filiale ale unei întreprinderi-mamă din UE sau ale unei întreprinderi-mamă într-un stat membru pentru care nu au fost acordate derogări în temeiul articolului 21 din Directiva 2013/36/UE sau al articolului 109 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE, coroborat cu articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, trebuie să se asigure că respectă prezentul ghid în mod individual.

Titlul II – Evaluarea acordurilor de externalizare

3 Externalizarea

26. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să stabilească dacă un acord cu o terță parte se încadrează în definiția externalizării. În cadrul acestei evaluări, trebuie să se analizeze dacă funcția (sau o parte din aceasta) care este externalizată către un furnizor de servicii este efectuată în mod recurent sau continuu de furnizorul de servicii și dacă această funcție (sau o parte din aceasta) se încadrează în mod normal în domeniul de aplicare al funcțiilor care ar fi sau ar putea fi îndeplinite în mod realist de instituții sau de instituții de plată, chiar dacă instituția sau instituția de plată nu a îndeplinit această funcție în trecut.

27. În cazul în care un acord cu un furnizor de servicii acoperă mai multe funcții, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să analizeze toate aspectele acordului în cadrul evaluării lor, de exemplu, dacă serviciul prestat include furnizarea de echipamente de stocare a datelor și backup-ul de date, ambele aspecte trebuie analizate împreună.

28. Ca principiu general, instituțiile și instituțiile de plată nu trebuie să considere externalizare următoarele:

    a. o funcție care, potrivit legii, trebuie să fie efectuată de un furnizor de servicii, de exemplu, auditul statutar;

    b. serviciile de informații de piață (de exemplu, furnizarea de date de Bloomberg, Moody's, Standard & Poor's, Fitch);

    c. infrastructurile globale de rețea (de exemplu, Visa, MasterCard);

    d. acordurile de compensare și de decontare între casele de compensare, contrapărțile centrale și instituțiile de decontare și membrii acestora;

    e. infrastructurile globale de mesagerie financiară care fac obiectul supravegherii asigurate de autorități relevante;

    f. serviciile bancare corespondente; și

    g. achiziționarea de servicii care altfel nu ar fi desfășurate de instituție sau de instituția de plată (de exemplu, consiliere din partea unui arhitect, furnizarea de opinii juridice și reprezentarea în fața instanței judecătorești și a organelor administrative, servicii de curățenie, de grădinărit și de întreținere a sediilor instituției sau ale instituției de plată, servicii medicale, servicii de întreținere a mașinilor de serviciu, servicii de catering, servicii pentru distribuitoare automate de produse, servicii administrative, servicii de agenție de voiaj, servicii de registratură, recepționiști, secretare și operatori de centrale telefonice), de bunuri (de exemplu, carduri, cititoare de carduri, rechizite de birou,

calculatoare personale, mobilier) sau de utilități (de exemplu, energie electrică, gaze, apă, telefonie).

4 Funcțiile critice sau importante

29. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să considere întotdeauna că o funcție este critică sau importantă, în următoarele situații[16]:

    a. în cazul în care o anomalie sau o deficiență în îndeplinirea acestei funcții ar compromite considerabil:

        i. capacitatea lor de a respecta pe bază continuă condițiile de autorizare sau celelalte obligații care le revin în temeiul Directivei 2013/36/UE, al Regulamentului (UE) nr. 575/2013, al Directivei 2014/65/UE, al Directivei (UE) 2015/2366 și al Directivei 2009/110/CE, precum și obligațiile lor ce decurg din reglementare;

        ii. performanța lor financiară; sau

        iii. soliditatea sau continuitatea serviciilor și activităților lor bancare și de plată;

    b. în cazul în care sunt externalizate sarcinile operaționale ale funcțiilor de control intern, cu excepția cazului în care evaluarea stabilește că nefurnizarea funcției externalizate sau furnizarea necorespunzătoare a funcției externalizate nu ar avea un impact negativ asupra eficacității funcției de control intern;

    c. în cazul în care intenționează să externalizeze funcții ale activității bancare sau ale serviciilor de plată într-o măsură care ar necesita autorizarea[17] din partea unei autorități competente, astfel cum se menționează la secțiunea 12.1.

30. În cazul instituțiilor, o atenție deosebită trebuie să se acorde evaluării caracterului critic sau a importanței funcțiilor în cazul în care externalizarea vizează funcții legate de liniile de activitate de bază și funcțiile critice, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 35 și la articolul 2 alineatele (1) punctul 36 din Directiva 2014/59/UE[18], și identificate de instituții prin utilizarea criteriilor prevăzute la articolele 6 și 7 din Regulamentul Delegat (UE) 2016/778 al

[16] Vezi și articolul 30 din Regulamentul delegat (UE) 2017/565 al Comisiei din 25 aprilie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele organizatorice și condițiile de funcționare aplicabile firmelor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate.

[17] Vezi activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2013/36/UE.

[18] Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (BRRD) (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

Comisiei.[19] Funcțiile care sunt necesare pentru a desfășura activități din cadrul liniilor de activitate de bază sau funcții critice trebuie considerate funcții critice sau importante în sensul prezentului ghid, cu excepția cazului în care evaluarea instituției constată că nefurnizarea funcției externalizate sau furnizarea necorespunzătoare a funcției externalizate nu ar avea un impact negativ asupra continuității operaționale a liniei de activitate de bază sau a funcției critice.

31. Atunci când evaluează dacă un acord de externalizare vizează o funcție critică sau importantă, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să ia în considerare, împreună cu rezultatul evaluării riscurilor prezentate în secțiunea 12.2, cel puțin următorii factori:

    a. dacă acordul de externalizare este direct legat de furnizarea de activități bancare sau de servicii de plată[20] pentru care acestea sunt autorizate;

    b. impactul potențial al oricărei perturbări a funcției externalizate sau al nefurnizării de furnizorul de servicii a serviciului în mod continuu la nivelurile serviciilor convenite, asupra:

        i. rezistenței și viabilității lor financiare pe termen scurt și pe termen lung, inclusiv, dacă este cazul, asupra activelor, a capitalului, a costurilor, a finanțării, a lichidității, a profiturilor și a pierderilor;

        ii. continuității activității și a rezistenței operaționale;

        iii. riscului operațional, inclusiv asupra riscului de conduită, riscul aferent tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC) și a riscurilor juridice;

        iv. riscurilor reputaționale;

        v. după caz, asupra planificării de redresare și de rezoluție, a posibilității de soluționare și a continuității operaționale într-o situație de intervenție timpurie, de redresare sau de rezoluție;

    c. impactul potențial al acordului de externalizare asupra capacității lor de:

        i. identificare, monitorizare și administrare a tuturor riscurilor;

        ii. respectare a tuturor cerințelor prevăzute de cadrul legal și de reglementare;

        iii. efectuare de audituri corespunzătoare privind funcția externalizată;

[19] Regulamentul delegat (UE) 2016/778 al Comisiei din 2 februarie 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește circumstanțele și condițiile în care plata contribuțiilor ex post extraordinare poate fi amânată parțial sau integral și în ceea ce privește criteriile de stabilire a activităților, serviciilor și operațiunilor pentru funcțiile critice și de stabilire a liniilor de activitate și a serviciilor asociate pentru liniile de activitate esențiale (JO L 131, 20.5.2016, p. 41).

[20] Vezi activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2013/36/UE.

d. impactul potențial asupra serviciilor furnizate clienților săi;

e. toate acordurile de externalizare, valorile agregate ale expunerii instituției sau a instituției de plată față de același furnizor de servicii și potențialul impact cumulativ al acordurilor de externalizare din același domeniu de activitate;

f. dimensiunea și complexitatea oricărui domeniu de activitate afectat;

g. posibilitatea ca acordul de externalizare propus să fie extins fără a înlocui sau a revizui acordul inițial;

h. capacitatea de a transfera acordul de externalizare propus către un alt furnizor de servicii, dacă este necesar sau de dorit, atât din punct de vedere contractual, cât și practic, inclusiv riscurile estimate, impedimentele în calea continuității activității, costurile și calendarul de realizare a transferului („substituibilitate”);

i. capacitatea de a reintegra funcția externalizată în instituție sau în instituția de plată, dacă este necesar sau dezirabil;

j. protecția datelor și impactul potențial al unei încălcări a confidențialității sau al neasigurării disponibilității și integrității datelor asupra instituției sau a instituției de plată și a clienților săi, inclusiv, dar fără a se limita, asupra respectării Regulamentului (UE) nr. 2016/679[21].

[21] Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor).

Titlul III – Cadrul de administrare a activității

5 Cadrul solid de administrare a activității și a riscurilor asociate părților terțe

32. Ca parte a cadrului general de control intern,[22] inclusiv a mecanismelor de control intern,[23] instituțiile și instituțiile de plată trebuie să dispună de un cadru exhaustiv pentru administrarea riscurilor la nivelul întregii instituții, care să se extindă la nivelul tuturor liniilor de activitate și unităților interne. În temeiul acestui cadru, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să-și identifice și să-și administreze toate riscurile, inclusiv riscurile cauzate de acordurile cu părți terțe. Cadrul pentru administrarea riscurilor trebuie, de asemenea, să permită instituțiilor și instituțiilor de plată să ia decizii în cunoștință de cauză cu privire la asumarea de riscuri și să se asigure că măsurile de administrare a riscurilor sunt puse în aplicare în mod corespunzător, inclusiv în ceea ce privește riscurile cibernetice[24].

33. Instituțiile și instituțiile de plată, luând în considerare principiul proporționalității în conformitate cu secțiunea 1, trebuie să identifice, să evalueze, să monitorizeze și să administreze toate riscurile care decurg din acordurile cu părți terțe la care sunt sau ar putea fi expuse, indiferent dacă acordurile respective sunt sau nu acorduri de externalizare. Riscurile, în special riscurile operaționale ale tuturor acordurilor cu părți terțe, inclusiv cele menționate la punctele 26 și 28, trebuie evaluate în conformitate cu secțiunea 12.2.

34. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure că respectă toate cerințele prevăzute de Regulamentul (UE) 2016/679, inclusiv în ceea ce privește acordurile lor cu părți terțe și acordurile de externalizare.

6 Cadrul solid de administrare a activității și externalizarea

35. Externalizarea funcțiilor nu implică delegarea responsabilităților organului de conducere. Instituțiile și instituțiile de plată continuă să fie pe deplin responsabile și răspunzătoare pentru respectarea tuturor obligațiilor lor ce decurg din reglementare, inclusiv pentru capacitatea de a supraveghea externalizarea funcțiilor critice sau importante.

36. Organul de conducere este în orice moment pe deplin responsabil și răspunzător cel puțin pentru:

[22] Instituțiile trebuie să consulte titlul V din Ghidul ABE cadrul de administrare a activității.

[23] Consultați și articolul 11 din Directiva 2015/2366 (DSP2).

[24] Vezi și Ghidul ABE privind TIC și administrarea riscurilor de securitate (https://eba.europa.eu/-/eba-consults-on-guidelines-on-ict-and-security-risk-management) și elementele fundamentale G7 pentru administrarea riscurilor cibernetice terțe în sectorul financiar (https://ec.europa.eu/info/publications/g7-fundamental-elements-cybersecurity-financial-sector_en).

a. asigurarea că instituția sau instituția de plată îndeplinește permanent condițiile pe care trebuie să le respecte pentru a rămâne autorizată, inclusiv orice alte condiții impuse de autoritatea competentă;

b. organizarea internă a instituției sau a instituției de plată;

c. identificarea, evaluarea și gestionarea conflictelor de interese;

d. stabilirea strategiilor și a politicilor instituției sau ale instituției de plată (de exemplu, modelul de afaceri, apetitul la risc, cadrul pentru administrarea riscurilor);

e. supravegherea activității de conducere curentă a instituției sau a instituției de plată, inclusiv administrarea tuturor riscurilor asociate externalizării; și

f. rolul de supraveghere al organului de conducere în funcția sa de supraveghere, inclusiv supravegherea și monitorizarea procesului decizional al conducerii.

37. Externalizarea nu trebuie să reducă cerințele de adecvare aplicate membrilor organului de conducere al unei instituții, directorilor și persoanelor responsabile cu conducerea instituției de plată și persoanelor care dețin funcții-cheie. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să dispună de competențe adecvate și de resurse suficiente și calificate corespunzător pentru a asigura administrarea și supravegherea adecvate ale acordurilor de externalizare.

38. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie:

a. să atribuie în mod clar responsabilitățile pentru documentarea, administrarea și controlul acordurilor de externalizare;

b. să aloce suficiente resurse pentru a asigura conformitatea cu toate cerințele prevăzute de cadrul legal și de reglementare, inclusiv ale prezentului ghid, precum și documentarea și monitorizarea tuturor acordurilor de externalizare;

c. să stabilească, pe baza secțiunii 1 din prezentul ghid, o funcție de externalizare sau să desemneze un membru al personalului cu funcție de conducere care să fie direct responsabil față de organul de conducere (de exemplu, o persoană care deține funcții-cheie și este coordonator al unei funcții de control) și să răspundă de administrarea și supravegherea riscurilor asociate acordurilor de externalizare, ca parte a cadrului de control intern al instituțiilor, precum și cu supravegherea documentării acordurilor de externalizare. Instituțiile sau instituțiile de plată mici și mai puțin complexe trebuie să asigure, cel puțin, o repartizare clară a sarcinilor și a responsabilităților pentru administrarea și controlul acordurilor de externalizare și pot atribui funcția de externalizare unui membru al organului de conducere al instituției sau al instituției de plată.

39. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să aibă în permanență o substanță suficientă și să nu devină „carcase goale” sau entități „fantomă”. În acest sens, acestea trebuie:

a. să îndeplinească în permanență toate condițiile lor de autorizare[25], inclusiv organul de conducere care își exercită efectiv responsabilitățile prevăzute la punctul 36 din prezentul ghid;

b. să păstreze un cadru și o structură organizaționale clare și transparente care să le permită să asigure conformarea cu cerințele juridice și de reglementare;

c. atunci când sunt externalizate sarcinile operaționale ale funcțiilor de control intern (de exemplu, în cazul externalizării în cadrul grupului sau al externalizării în cadrul sistemelor instituționale de protecție), să exercite o supraveghere adecvată și să fie capabile să administreze riscurile generate de externalizarea funcțiilor critice sau importante; și

d. să dispună de suficiente resurse și capacități pentru a asigura conformitatea cu literele (a)-(c).

40. Atunci când externalizează, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure cel puțin că:

a. pot lua și pune în aplicare decizii referitoare la activitățile lor de afaceri și la funcții critice sau importante, inclusiv cu privire la cele externalizate;

b. mențin buna desfășurare a activităților lor și a serviciilor bancare și de plată pe care le prestează;

c. riscurile legate de acordurile de externalizare actuale și planificate sunt identificate, evaluate, administrate și atenuate în mod adecvat, inclusiv riscurile legate de TIC și de tehnologiile financiare (fintech);

d. există mecanisme adecvate de confidențialitate în ceea ce privește datele și alte informații;

e. este menținut un flux adecvat de informații relevante cu furnizorii de servicii;

f. în ceea ce privește externalizarea funcțiilor critice sau importante, acestea au capacitatea să întreprindă cel puțin una dintre următoarele acțiuni, într-un interval de timp adecvat:

    i. să transfere funcția către furnizorii de servicii alternativi;

[25] Vezi, de asemenea, standardele tehnice de reglementare de la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE privind informațiile care trebuie furnizate pentru autorizarea instituțiilor de credit, precum și standardele tehnice de punere în aplicare de la articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE privind formularele, modelele și procedurile standard pentru transmiterea informațiilor necesare pentru autorizarea instituțiilor de credit (https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/other-topics/rts-and-its-on-the-authorisation-of-credit-institutions).

Pentru instituțiile de plată, consultați Ghidul ABE conform Directivei (UE) 2015/2366 (DSP2) privind informațiile care trebuie furnizate pentru autorizarea instituțiilor de plată și a instituțiilor emitente de monedă electronică și pentru înregistrarea prestatorilor de servicii de informare cu privire la conturi (https://eba.europa.eu/documents/10180/1904583/Final+Guidelines+on+Authorisations+of+Payment+Institutions+%28EBA-GL-2017-09%29.pdf).

ii. să reintegreze funcția; sau

iii. să întrerupă activitățile de afaceri care depind de funcția respectivă;

g. în cazul în care sunt prelucrate date cu caracter personal de furnizorii de servicii situați în UE și/sau în țări terțe, sunt implementate măsuri corespunzătoare, iar datele sunt prelucrate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679.

7 Politica de externalizare

41. Organul de conducere al unei instituții sau al unei instituții de plată[26] care a încheiat acorduri de externalizare sau intenționează să încheie astfel de acorduri trebuie să aprobe, să revizuiască și să actualizeze periodic o politică de externalizare scrisă și să asigure punerea sa în aplicare, după caz, pe bază individuală, subconsolidată și consolidată. În cazul instituțiilor, politica de externalizare trebuie să fie în conformitate cu secțiunea 8 din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității și, în special, trebuie să ia în considerare cerințele prevăzute la secțiunea 18 (produse noi și modificări semnificative) din ghidul respectiv. Instituțiile de plată pot, de asemenea, să-și alinieze politicile cu secțiunile 8 și 18 din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității.

42. Politica trebuie să includă principalele etape ale ciclului de viață al acordurilor de externalizare și să definească principiile, responsabilitățile și procesele legate de externalizare. În special, politica trebuie să vizeze cel puțin:

a. responsabilitățile organului de conducere în conformitate cu punctul 36, inclusiv implicarea sa, după caz, în procesul decizional privind externalizarea funcțiilor critice sau importante;

b. implicarea liniilor de activitate, a funcțiilor de control intern și a altor persoane în ceea ce privește acordurile de externalizare;

c. planificarea acordurilor de externalizare, inclusiv:

i. definirea cerințelor de afaceri referitoare la acordurile de externalizare;

ii. criteriile, inclusiv cele menționate în secțiunea 4, și procesele de identificare a funcțiilor critice sau importante;

iii. identificarea, evaluarea și administrarea riscurilor în conformitate cu secțiunea 12.2;

[26] Vezi și Ghidul ABE privind măsurile de securitate referitoare la riscurile operaționale și de securitate aferente serviciilor de plată, în temeiul DSP2, disponibile la adresa: https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/payment-services-and-electronic-money/guidelines-on-security-measures-for-operational-and-security-risks-under-the-psd2

iv. controale în temeiul obligației de diligență privind furnizorii de servicii potențiali, inclusiv măsurile necesare în temeiul secțiunii 12.3;

v. proceduri pentru identificarea, evaluarea, gestionarea și atenuarea potențialelor conflicte de interese, în conformitate cu secțiunea 8;

vi. planificarea continuității activității în conformitate cu secțiunea 9;

vii. procesul de aprobare a noilor acorduri de externalizare;

d. punerea în aplicare, monitorizarea și administrarea acordurilor de externalizare, inclusiv:

i. evaluarea continuă a performanței furnizorului de servicii în conformitate cu secțiunea 14;

ii. procedurile de notificare și de răspuns la modificările aduse unui acord de externalizare sau unui furnizor de servicii (de exemplu, în ceea ce privește poziția sa financiară, structurile sale organizatorice sau de acționariat, subcontractarea);

iii. examinarea independentă și auditul conformității cu cerințele prevăzute de cadrul legal și de reglementare și cu politicile;

iv. procesele de reînnoire;

e. documentarea și ținerea evidențelor, luând în considerare cerințele de la secțiunea 11;

f. strategiile de ieșire și procesele de încetare, inclusiv cerința privind un plan de ieșire documentat pentru fiecare funcție critică sau importantă care urmează să fie externalizată, în cazul în care o astfel de ieșire este considerată posibilă, având în vedere eventualele întreruperi ale serviciilor sau încetarea neprevăzută a unui acord de externalizare.

43. Politica de externalizare trebuie să facă distincție între următoarele:

a. externalizarea funcțiilor critice sau importante și alte acorduri de externalizare;

b. externalizarea către furnizori de servicii care sunt autorizați de o autoritate competentă și cei care nu sunt autorizați;

c. acorduri de externalizare în cadrul grupului, acorduri de externalizare în cadrul aceluiași sistem instituțional de protecție (inclusiv entități deținute integral fie individual, fie colectiv de instituții din cadrul sistemului instituțional de protecție) și acorduri de externalizare către entități din afara grupului; și

d. externalizarea către furnizori de servicii situați într-un stat membru și în țări terțe.

44. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure că politica acoperă identificarea următoarelor efecte potențiale ale acordurilor de externalizare critice sau importante și că acestea sunt luate în considerare în procesul decizional:

a. profilul de risc al instituției;

b. capacitatea de a supraveghea furnizorul de servicii și de a administra riscurile;

c. măsurile de asigurare a continuității activității; și

d. desfășurarea activităților lor de afaceri.

8 Conflictele de interese

45. Instituțiile, în conformitate cu titlul IV secțiunea 11 din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității[27], precum și instituțiile de plată trebuie să identifice, să evalueze și să gestioneze conflictele de interese în ceea ce privește acordurile lor de externalizare.

46. În cazul în care externalizarea creează conflicte de interese semnificative, inclusiv între entități din cadrul aceluiași grup sau din cadrul aceluiași sistem instituțional de protecție, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să ia măsuri adecvate pentru a gestiona conflictele de interese respective.

47. În cazul în care funcțiile sunt furnizate de un furnizor de servicii care face parte dintr-un grup sau care este membru al unui sistem instituțional de protecție sau care este deținut de instituție, de instituția de plată, de grup sau de instituții care sunt membre ale unui sistem instituțional de protecție, condițiile, inclusiv condițiile financiare pentru serviciul externalizat trebuie stabilite în condiții obiective. Cu toate acestea, la stabilirea prețurilor pentru servicii, ar putea fi luate în considerare sinergiile care rezultă din furnizarea acelorași servicii sau a unor servicii similare mai multor instituții din cadrul unui grup sau al unui sistem instituțional de protecție, atât timp cât furnizorul de servicii rămâne viabil în mod autonom; în cadrul unui grup, acest lucru nu trebuie să fie afectat de incapacitatea altei entități din grup.

9 Planurile de asigurare a continuității activității

48. Instituțiile, în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 85 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE și la titlul VI din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității[28], și instituțiile de plată trebuie să aibă implementate, să mențină și să testeze periodic planuri adecvate de asigurare a continuității activității în ceea ce privește funcțiile critice sau importante externalizate. Instituțiile și instituțiile de plată din cadrul unui grup sau al unui

[27] De asemenea, instituțiile de plată își pot alinia politicile la ghidul respectiv.

[28] Disponibil la: https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-internal-governance-revised-

sistem instituțional de protecție se pot baza pe planuri de asigurare a continuității activității stabilite la nivel central în ceea ce privește funcțiile externalizate.

49. Planurile de asigurare a continuității activității trebuie să ia în considerare eventualitatea în care calitatea furnizării funcțiilor critice sau importante externalizate se deteriorează până la un nivel inacceptabil sau devine neconformă. Planurile respective trebuie să ia în considerare și impactul potențial al insolvenței sau al altor incapacități ale furnizorilor de servicii și, dacă este cazul, al riscurilor politice din jurisdicția furnizorului de servicii.

10 Funcția de audit intern

50. Activitățile funcției de audit intern[29] trebuie să acopere, în urma unei abordări bazate pe riscuri, examinarea independentă a activităților externalizate. Planul[30] și programul de audit trebuie să includă, în special, acordurile de externalizare a funcțiilor critice sau importante.

51. În ceea ce privește procesul de externalizare, funcția de audit intern trebuie să confirme cel puțin:

    a. implementarea corectă și eficace a cadrului de externalizare al instituției sau al instituției de plată, inclusiv a politicii de externalizare, și în conformitate cu legile și reglementările aplicabile, cu strategia de risc și cu deciziile organului de conducere;

    b. caracterul adecvat, calitatea și eficacitatea evaluării caracterului critic sau al importanței funcțiilor;

    c. caracterul adecvat, calitatea și eficacitatea evaluării riscurilor pentru acordurile de externalizare și păstrarea conformității riscurilor cu strategia de risc a instituției;

    d. implicarea corespunzătoare a organelor de administrare a activității; și

    e. monitorizarea și administrarea acordurilor de externalizare în mod corespunzător.

11 Cerințele privind documentația

52. Ca parte a cadrului lor pentru administrarea riscurilor, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să țină un registru actualizat al informațiilor privind toate acordurile de externalizare la nivel de instituție și, după caz, la nivel subconsolidat și la nivel consolidat, astfel cum se prevede în secțiunea 2, și trebuie să documenteze corespunzător toate acordurile de externalizare actuale,

[29] În ceea ce privește responsabilitățile funcției de audit intern, instituțiile trebuie să consulte secțiunea 22 din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității (https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-internal-governance-revised-), iar instituțiile de plată trebuie să consulte orientarea 5 din Ghidul ABE privind autorizarea instituțiilor de plată (https://eba.europa.eu/documents/10180/1904583/Final+Guidelines+on+Authorisations+of+Payment+Institutions+%28EBA-GL-2017-09%29.pdf).

[30] Vezi și Ghidul ABE privind procesul de supraveghere și evaluare: https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/supervisory-review-and-evaluation-srep-and-pillar-2/guidelines-for-common-procedures-and-methodologies-for-the-supervisory-review-and-evaluation-process-srep-and-supervisory-stress-testing

făcând distincție între externalizarea funcțiilor critice sau importante și alte acorduri de externalizare. Luând în considerare legislația națională, instituțiile trebuie să păstreze în registru documentația privind acordurile de externalizare încheiate, precum și documentele justificative pentru o perioadă corespunzătoare.

53. Luând în considerare titlul I din prezentul ghid și în condițiile prevăzute la punctul 23 litera (d), instituțiile și instituțiile de plată din cadrul unui grup, instituțiile permanent afiliate unui organism central sau instituțiile care sunt membre ale aceluiași sistem instituțional de protecție, pot ține registrul la nivel central.

54. Registrul trebuie să includă cel puțin următoarele informații pentru toate acordurile de externalizare existente:

    a. un număr de referință pentru fiecare acord de externalizare;

    b. data de începere și, după caz, următoarea dată de reînnoire a contractului, data de încetare și/sau perioadele de preaviz pentru furnizorul de servicii și pentru instituție sau instituția de plată;

    c. o descriere succintă a funcțiilor externalizate, inclusiv a datelor care sunt externalizate și dacă au fost transferate sau nu date cu caracter personal (de exemplu, răspunzând cu da sau nu într-un câmp de date separat) sau dacă prelucrarea lor este externalizată către un furnizor de servicii;

    d. o categorie atribuită de instituție sau de instituția de plată care reflectă natura funcției, astfel cum se menționează la litera (c) [de exemplu, tehnologia informației (TI), funcție de control], care trebuie să faciliteze identificarea diferitelor tipuri de acorduri;

    e. numele furnizorului de servicii, numărul de înregistrare al societății, codul de identificare a entității juridice (dacă este disponibil), adresa sediului social și alte date de contact relevante, precum și denumirea societății-mamă (dacă este cazul);

    f. țara sau țările în care serviciul urmează să fie prestat, inclusiv locația datelor (și anume, țara sau regiunea);

    g. dacă funcția externalizată este considerată sau nu (da/nu) critică sau importantă, inclusiv, dacă este cazul, un rezumat succint al motivelor pentru care funcția externalizată este considerată critică sau importantă;

    h. în cazul externalizării către un furnizor de servicii de tip cloud, serviciile de tip cloud și modelele de implementare, și anume publice/private/hibride/comunitare, precum și natura specifică a datelor care urmează să fie deținute și locațiile (și anume, țări sau regiuni) unde datele respective sunt stocate;

    i. data celei mai recente evaluări a caracterului critic sau a importanței funcției externalizate.

55. Pentru externalizarea funcțiilor critice sau importante, registrul trebuie să includă cel puțin următoarele informații suplimentare:

    a. instituțiile, instituțiile de plată și alte firme care intră în perimetrul de consolidare prudențială sau în cadrul sistemului instituțional de protecție, după caz, care utilizează externalizarea;

    b. dacă furnizorul de servicii sau furnizorul de servicii subcontractant face parte sau nu din grup, dacă este sau nu membru al sistemului instituțional de protecție, dacă este sau nu deținut de instituții sau de instituții de plată din cadrul grupului sau dacă este sau nu deținut de membri ai unui sistem instituțional de protecție;

    c. data celei mai recente evaluări a riscurilor și un rezumat succint al principalelor rezultate;

    d. persoana sau organul de decizie (de exemplu, organul de conducere) al instituției sau al instituției de plată care a aprobat acordul de externalizare;

    e. legea aplicabilă acordului de externalizare;

    f. data celui mai recent audit și data următoarelor audituri programate, dacă este cazul;

    g. după caz, numele subcontractanților cărora le sunt subcontractate părți semnificative ale unei funcții critice sau importante, inclusiv țara în care sunt înregistrați subcontractanții, în care se prestează serviciul și, dacă este cazul, locația (și anume, țara sau regiunea) unde vor fi stocate datele;

    h. un rezultat al evaluării substituibilității furnizorului de servicii (de exemplu, simplu, dificil sau imposibil), posibilitatea de reintegrare a unei funcții critice sau importante în cadrul instituției sau al instituției de plată sau impactul întreruperii funcției critice sau importante;

    i. identificarea de furnizori de servicii alternativi în conformitate cu litera (h);

    j. dacă funcția critică sau importantă externalizată sprijină operațiuni economice care sunt critice din punct de vedere al timpului;

    k. costul bugetului anual estimat.

56. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să pună la dispoziția autorității competente, la cerere, fie registrul complet al tuturor acordurilor de externalizare existente[31], fie părți specifice din acesta, de exemplu informații privind toate acordurile de externalizare care se încadrează în una dintre categoriile menționate la punctul 54 litera (d) din prezentul ghid (de exemplu, toate acordurile de externalizare pentru tehnologia informației). Instituțiile și instituțiile de plată

[31] Consultați, de asemenea, Ghidul ABE privind procesul de supraveghere și evaluare, disponibil la adresa: https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/supervisory-review-and-evaluation-srep-and-pillar-2

trebuie să furnizeze informațiile respective într-o formă electronică care poate fi procesată (de exemplu, un format de baze de date utilizat în mod obișnuit, valori separate prin virgulă).

57. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să pună la dispoziția autorității competente, la cerere, toate informațiile necesare pentru a permite autorității competente să execute supravegherea efectivă a instituției sau a instituției de plată, inclusiv, dacă este cazul, o copie a acordului de externalizare.

58. Fără a aduce atingere articolului 19 alineatul (6) din Directiva (UE) 2015/2366, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să informeze autoritățile competente în mod corespunzător și în timp util sau să se angajeze într-un dialog de supraveghere cu autoritățile competente cu privire la externalizarea planificată a unor funcții critice sau importante și/sau dacă o funcție externalizată a devenit critică sau importantă și trebuie să furnizeze cel puțin informațiile menționate la punctul 54.

59. Instituțiile și instituțiile de plată[32] trebuie să informeze autoritățile competente în timp util cu privire la modificări semnificative și/sau evenimente grave legate de acordurile lor de externalizare care ar putea avea un impact semnificativ asupra continuității activității instituțiilor sau ale instituțiilor de plată.

60. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să documenteze corespunzător evaluările efectuate în temeiul titlului IV și rezultatele monitorizării lor continue (de exemplu, performanța furnizorului de servicii, respectarea nivelurilor serviciilor convenite, alte cerințe contractuale și de reglementare, actualizări ale evaluării riscurilor).

Titlul IV – Procesul de externalizare

12 Evaluarea prealabilă externalizării

61. Înainte de a încheia orice acord de externalizare, instituțiile și instituțiile de plată trebuie:

    a. să evalueze dacă acordul de externalizare vizează o funcție critică sau importantă, astfel cum se prevede la titlul II;

    b. să evalueze dacă sunt îndeplinite condițiile de supraveghere pentru externalizare, prevăzute în secțiunea 12.1;

    c. să identifice și să evalueze toate riscurile relevante ale acordului de externalizare, în conformitate cu secțiunea 12.2;

    d. să respecte obligația de diligență corespunzătoare cu privire la furnizorul de servicii potențial, în conformitate cu secțiunea 12.3;

[32] Vezi și Ghidul ABE privind raportarea incidentelor majore în temeiul DSP2, disponibil la adresa: https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/payment-services-and-electronic-money/guidelines-on-major-incidents-reporting-under-psd2

e. să identifice și să evalueze conflictele de interese pe care le poate cauza externalizarea, în conformitate cu secțiunea 8.

12.1 Condițiile de supraveghere pentru externalizare

62. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure că externalizarea funcțiilor activităților bancare[33] sau ale serviciilor de plată, în măsura în care îndeplinirea funcției respective necesită autorizarea sau înregistrarea din partea unei autorități competente din statul membru în care sunt autorizate instituțiile, către un furnizor de servicii situat în același stat membru sau în alt stat membru are loc numai dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

    a. furnizorul de servicii este autorizat sau înregistrat de o autoritate competentă să efectueze astfel de activități bancare sau servicii de plată; sau

    b. furnizorul de servicii are altfel dreptul de a desfășura activitățile bancare sau serviciile de plată respective în conformitate cu cadrul juridic național relevant.

63. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure că externalizarea funcțiilor activităților bancare sau ale serviciilor de plată, în măsura în care îndeplinirea funcției respective necesită autorizarea sau înregistrarea din partea unei autorități competente din statul membru în care sunt autorizate instituțiile, către un furnizor de servicii situat într-o țară terță are loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

    a. furnizorul de servicii este autorizat sau înregistrat să furnizeze activitatea bancară respectivă sau serviciul de plată respectiv în țara terță și este supravegheat de o autoritate competentă relevantă din țara terță respectivă (denumită, în continuare, „autoritate de supraveghere”);

    b. există un acord de cooperare adecvat, de exemplu sub forma unui memorandum de înțelegere sau a unui acord de colegiu, între autoritățile competente responsabile cu supravegherea instituției și autoritățile de supraveghere responsabile cu supravegherea furnizorului de servicii; și

    c. acordul de cooperare menționat la litera (b) trebuie să garanteze că autoritățile competente pot cel puțin:

        i. să obțină, la cerere, informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor de supraveghere care le revin în temeiul Directivei 2013/36/UE, al Regulamentului (UE) nr. 575/2013, al Directivei (UE) 2015/2366 și al Directivei 2009/110/CE;

[33] Vezi articolul 9 din Directiva privind cerințele de capital (CRD) cu privire la interdicția impusă persoanelor sau întreprinderilor, altele decât instituțiile de credit, de a desfășura activitatea de preluare de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la populație.

ii. să obțină acces corespunzător la orice date, documente, sedii sau membri ai personalului din țara terță care sunt relevante pentru îndeplinirea prerogativelor lor de supraveghere;

iii. să primească, cât mai curând posibil, informații de la autoritatea de supraveghere din țara terță pentru a investiga încălcările eventuale ale cerințelor din Directiva 2013/36/UE, din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, din Directiva (UE) 2015/2366 și din Directiva 2009/110/CE; și

iv. să coopereze cu autoritățile de supraveghere relevante din țara terță în ceea ce privește aplicarea sancțiunilor și măsurilor prevăzute de lege, în cazul unei încălcări a cerințelor ce decurg din reglementare și a legislației naționale aplicabile din statul membru. Cooperarea trebuie să includă, fără a se limita neapărat la acestea, primirea de informații de la autoritățile de supraveghere din țara terță, cât mai curând posibil, privind eventuale încălcări ale cerințelor aplicabile ce decurg din reglementare.

12.2 Evaluarea riscurilor legate de acordurile de externalizare

64. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să evalueze impactul potențial al acordurilor de externalizare asupra riscului lor operațional, trebuie să ia în considerare rezultatele evaluării atunci când decid dacă funcția trebuie externalizată către un furnizor de servicii și trebuie să ia măsuri corespunzătoare pentru a evita riscuri operaționale suplimentare nejustificate înainte de încheierea unor acorduri de externalizare.

65. Evaluarea trebuie să includă, după caz, scenarii privind posibile evenimente de risc, inclusiv evenimente de risc operațional foarte grave. În cadrul analizei scenariilor, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să evalueze impactul potențial al serviciilor deficiente sau inadecvate, inclusiv riscurile generate de procese, sisteme, persoane sau evenimente externe. Instituțiile și instituțiile de plată, luând în considerare principiul proporționalității menționat în secțiunea 1, trebuie să documenteze analiza efectuată și rezultatele obținute și trebuie să estimeze măsura în care acordul de externalizare ar crește sau ar diminua riscul lor operațional. Având în vedere titlul I, instituțiile și instituțiile de plată mici și mai puțin complexe pot utiliza abordări de evaluare calitativă a riscurilor, în timp ce instituțiile mari sau complexe trebuie să aibă o abordare mai sofisticată, incluzând, dacă este posibil, utilizarea de date interne și externe privind pierderile, pentru a servi la analiza scenariilor.

66. În cadrul evaluării riscurilor, instituțiile și instituțiile de plată trebuie, de asemenea, să ia în considerare beneficiile și costurile preconizate ale acordului de externalizare propus, inclusiv ponderarea oricărui risc care poate fi redus sau administrat mai bine în raport cu orice risc care ar putea apărea ca urmare a acordului de externalizare propus, luând în considerare cel puțin:

a. riscuri de concentrare, inclusiv din:

i. externalizarea către un furnizor dominant de servicii, care nu poate fi substituit cu ușurință; și

ii. acorduri de externalizare multiple cu același furnizor de servicii sau cu furnizori de servicii aflați în strânsă legătură;

b. riscurile agregate care rezultă din externalizarea mai multor funcții din cadrul instituției sau al instituției de plată și, în cazul grupurilor de instituții sau al sistemelor instituționale de protecție, riscurile agregate pe bază consolidată sau pe baza sistemului instituțional de protecție;

c. în cazul unor instituții importante, riscul de intervenție, și anume, riscul care ar putea rezulta din necesitatea de a oferi sprijin financiar unui furnizor de servicii aflat în dificultate sau de a prelua operațiunile sale economice; și

d. măsurile puse în aplicare de instituție sau de instituția de plată și de furnizorul de servicii pentru a administra și a atenua riscurile.

67. În cazul în care acordul de externalizare include posibilitatea ca furnizorul de servicii să subcontracteze funcții critice sau funcții importante altor furnizori de servicii, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să ia în considerare:

a. riscurile asociate subcontractării, inclusiv riscurile suplimentare care pot apărea în cazul în care subcontractantul este situat într-o țară terță sau într-o altă țară decât furnizorul de servicii;

b. riscul ca lanțurile lungi și complexe de subcontractare să diminueze capacitatea instituțiilor sau a instituțiilor de plată de a supraveghea funcția critică sau importantă externalizată și capacitatea autorităților competente de a le supraveghea în mod eficace.

68. Atunci când efectuează evaluarea riscurilor înainte de externalizare și pe parcursul monitorizării continue a performanței furnizorului de servicii, instituțiile și instituțiile de plată trebuie cel puțin:

a. să identifice și să clasifice funcțiile relevante și datele și sistemele asociate în ceea ce privește sensibilitatea și măsurile de securitate necesare;

b. să efectueze o analiză aprofundată, bazată pe riscuri, a funcțiilor și a datelor și a sistemelor asociate care sunt avute în vedere pentru externalizare sau care au fost externalizate și să abordeze riscurile potențiale, în special riscurile operaționale, inclusiv riscurile de natură juridică, TIC, de conformitate și reputațional, precum și limitările de supraveghere aferente țărilor în care sunt sau pot fi furnizate serviciile externalizate și în care datele sunt stocate sau este posibil să fie stocate;

c. să ia în considerare consecințele locației în care se află furnizorul de servicii (în interiorul sau în afara UE);

d. să ia în considerare stabilitatea politică și situația în materie de securitate din jurisdicțiile în cauză, inclusiv:

   i. legislația în vigoare, inclusiv legislația privind protecția datelor;

   ii. dispozițiile de aplicare a legii în vigoare; și

   iii. dispozițiile din legislația privind insolvența care s-ar aplica în cazul incapacității unui furnizor de servicii și orice constrângeri care ar putea apărea cu privire la recuperarea urgentă în special a datelor instituției sau a instituției de plată;

e. să stabilească și să decidă cu privire la nivelul adecvat de protecție a confidențialității datelor, asupra continuității activităților externalizate și asupra integrității și trasabilității datelor și sistemelor în contextul externalizării vizate. De asemenea, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să ia în considerare măsuri specifice, atunci când este necesar, pentru datele aflate în tranzit, datele din memorie și datele în repaus, cum ar fi utilizarea tehnologiilor de criptare în combinație cu o arhitectură de management adecvat al cheilor.

f. să analizeze dacă furnizorul de servicii este o filială sau o întreprindere-mamă a instituției, dacă este inclus în domeniul de aplicare al consolidării contabile sau dacă este membru sau este deținut de instituții care sunt membre ale unui sistem instituțional de protecție și, în acest caz, măsura în care instituția îl controlează sau are capacitatea de a influența acțiunile sale în conformitate cu secțiunea 2.

12.3 Obligația de diligență

69. Înainte de a încheia un acord de externalizare și de a lua în considerare riscurile operaționale legate de funcția care urmează să fie externalizată, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure, în cadrul procesului lor de selecție și de evaluare, că furnizorul de servicii este adecvat.

70. În ceea ce privește funcțiile critice și importante, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure că furnizorul de servicii are o bună reputație de afaceri, abilități adecvate și suficiente, expertiza, capacitatea, resursele (de exemplu, resurse umane, informatice, financiare), structura organizatorică și, dacă este cazul, autorizația (autorizațiile) sau înregistrarea (înregistrările) legale necesare pentru a îndeplini fiabil și profesional funcția critică sau importantă cu scopul de a-și îndeplini obligațiile pe durata proiectului de contract.

71. Factorii suplimentari care trebuie avuți în vedere atunci când se aplică obligația de diligență cu privire la un potențial furnizor de servicii includ, fără a fi limitativ:

a. modelul său de afaceri, natura, amploarea, complexitatea afacerii sale, situația sa financiară, structura de acționariat și structura grupului;

b. relațiile pe termen lung cu furnizorii de servicii care au fost deja evaluați și care furnizează servicii instituției sau instituției de plată;

c. dacă furnizorul de servicii este o întreprindere-mamă sau o filială a instituției sau a instituției de plată, dacă face parte din domeniul de aplicare al consolidării contabile a instituției sau dacă este membru al instituțiilor sau este deținut de instituții care sunt membre ale aceluiași sistem instituțional de protecție din care face parte instituția;

d. dacă furnizorul de servicii este sau nu supravegheat de autorități competente.

72. În cazul în care externalizarea implică prelucrarea de date cu caracter personal sau confidențiale, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure că furnizorul de servicii pune în aplicare măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru protejarea datelor.

73. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să ia măsurile necesare pentru a se asigura că furnizorii de servicii acționează în conformitate cu valorile și codul lor de conduită. În special, în ceea ce privește furnizorii de servicii situați în țări terțe și, dacă este cazul, subcontractanții acestora, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure că furnizorul de servicii acționează într-o manieră etică și responsabilă din punct de vedere social și respectă standardele internaționale privind drepturile omului (de exemplu, Convenția europeană a drepturilor omului), protecția mediului și condițiile de muncă adecvate, inclusiv interzicerea muncii copiilor.

13 Etapa contractuală

74. Drepturile și obligațiile instituției, ale instituției de plată și ale furnizorului de servicii trebuie să fie alocate și stabilite în mod clar, într-un acord scris.

75. Acordul de externalizare a funcțiilor critice sau importante trebuie să conțină cel puțin:

a. o descriere clară a funcției externalizate care urmează să fie furnizată;

b. data de începere și data de încetare a acordului, după caz, și perioadele de preaviz pentru furnizorul de servicii și instituție sau instituția de plată;

c. legea aplicabilă acordului;

d. obligațiile financiare ale părților;

e. dacă este permisă subcontractarea unei funcții critice sau importante sau a unor părți semnificative ale acesteia și, dacă da, condițiile specificate în secțiunea 13.1 cărora li se supune subcontractarea;

f. locația (locațiile) (și anume, regiunile sau țările) unde este furnizată funcția critică sau importantă și/sau unde sunt păstrate și prelucrate date relevante, inclusiv eventuala locație de stocare, precum și condițiile care trebuie îndeplinite, inclusiv cerința de a notifica instituția sau instituția de plată în cazul în care furnizorul de servicii propune schimbarea locației (locațiilor);

g. dacă este cazul, dispozițiile privind accesibilitatea, disponibilitatea, integritatea, confidențialitatea și siguranța datelor relevante, astfel cum se specifică în secțiunea 13.2;

h. dreptul instituției sau al instituției de plată de a monitoriza permanent performanțele furnizorului de servicii;

i. nivelurile serviciilor convenite, care trebuie să includă obiective de performanță cantitative și calitative precise pentru funcția externalizată, pentru a permite o monitorizare în timp util, astfel încât, dacă nu sunt respectate nivelurile serviciilor convenite, să se poată lua măsuri corective adecvate, fără întârzieri nejustificate;

j. obligațiile de raportare ale furnizorului de servicii către instituție sau instituția de plată, inclusiv informarea de către furnizorul de servicii cu privire la orice evoluție care ar putea avea un impact semnificativ asupra capacității sale de a îndeplini eficace funcția critică sau importantă în conformitate cu nivelurile serviciilor convenite și în conformitate cu legislația și cu cerințele aplicabile ce decurg din reglementare, și, după caz, obligațiile de a prezenta rapoarte privind funcția de audit intern a furnizorului de servicii;

k. dacă furnizorul de servicii trebuie să încheie o asigurare obligatorie împotriva anumitor riscuri și, dacă este cazul, nivelul asigurării necesare;

l. cerințele de punere în aplicare și de testare a planurilor pentru situații neprevăzute pentru continuitatea activității;

m. dispoziții care garantează că datele deținute de instituție sau de instituția de plată pot fi accesate în cazul insolvenței, al rezoluției sau al întreruperii operațiunilor economice ale furnizorului de servicii;

n. obligația furnizorului de servicii de a coopera cu autoritățile competente și cu autoritățile de rezoluție ale instituției sau ale instituției de plată, inclusiv cu alte persoane desemnate de acestea;

o. pentru instituții, o trimitere clară la competențele autorității naționale de rezoluție, în special la articolele 68 și 71 din Directiva 2014/59/UE (BRRD), și mai ales, o descriere a „obligațiilor contractuale substanțiale” în sensul articolului 68 din directiva respectivă;

p. dreptul nerestricționat al instituțiilor, al instituțiilor de plată și al autorităților competente de a inspecta și de a audita furnizorul de servicii în ceea ce privește în

special funcția critică sau importantă externalizată, astfel cum se specifică în secțiunea 13.3;

q. drepturile de încetare, astfel cum se specifică în secțiunea 13.4.

13.1 Subcontractarea unor funcții critice sau importante

76. Acordul de externalizare trebuie să specifice dacă este permisă sau nu subcontractarea funcțiilor critice sau importante sau a unor părți semnificative ale acestora.

77. Dacă este permisă subcontractarea funcțiilor critice sau importante, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să stabilească dacă partea funcției care urmează să fie subcontractată este în sine critică sau importantă (și anume, o parte semnificativă a funcției critice sau importante) și, în caz afirmativ, trebuie să o înregistreze în registru.

78. Dacă este permisă subcontractarea funcțiilor critice sau importante, acordul scris trebuie:

a. să precizeze tipurile de activități care sunt excluse de la subcontractare;

b. să precizeze condițiile care trebuie îndeplinite în cazul subcontractării;

c. să precizeze că furnizorul de servicii are obligația să supravegheze serviciile pe care le-a subcontractat pentru a se asigura că toate obligațiile contractuale dintre furnizorul de servicii și instituție sau instituția de plată sunt îndeplinite în permanență;

d. să solicite furnizorului de servicii să obțină în prealabil o autorizație scrisă, specifică sau generală, din partea instituției sau a instituției de plată, înainte de subcontractarea datelor[34];

e. să includă o obligație a furnizorului de servicii de a informa instituția sau instituția de plată cu privire la orice subcontractare planificată sau la orice modificare semnificativă a acesteia, în special în cazul în care acest lucru ar putea afecta capacitatea furnizorului de servicii de a-și îndeplini responsabilitățile în conformitate cu acordul de externalizare. Aceasta include modificările semnificative planificate ale subcontractanților și perioada de notificare; în special, perioada de notificare care urmează să fie stabilită trebuie să permită instituției sau instituției de plată care externalizează să efectueze cel puțin o evaluare a riscurilor legate de modificările propuse și să se opună modificărilor înainte de intrarea în vigoare a subcontractării planificate sau a modificărilor semnificative ale acesteia;

f. să se asigure, dacă este cazul, că instituția sau instituția de plată are dreptul de a se opune subcontractării planificate sau modificărilor substanțiale ale acesteia sau că este necesară o aprobare explicită;

[34] Vezi articolul 28 din Regulamentul (UE) 2016/679.

g. să se asigure că instituția sau instituția de plată are dreptul contractual de a înceta acordul în cazul subcontractării nejustificate, de exemplu în cazul în care subcontractarea crește în mod semnificativ riscurile pentru instituție sau pentru instituția de plată sau în cazul în care furnizorul de servicii subcontractează, fără a notifica instituția sau instituția de plată.

79. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să fie de acord cu subcontractarea doar dacă subcontractantul se angajează:

a. să respecte toate legile și cerințele aplicabile ce decurg din reglementare și toate obligațiile contractuale; și

b. să acorde instituției, instituției de plată și autorității competente aceleași drepturi contractuale de acces și de audit ca cele acordate de furnizorul de servicii.

80. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure că furnizorul de servicii supraveghează corespunzător furnizorii de subservicii, în conformitate cu politica definită de instituție sau de instituția de plată. Dacă subcontractarea propusă ar putea avea efecte negative semnificative asupra acordului de externalizare a unei funcții critice sau importante sau ar duce la o creștere semnificativă a riscului, inclusiv atunci când condițiile de la punctul 79 nu ar fi îndeplinite, instituția sau instituția de plată trebuie să-și exercite dreptul de a se opune subcontractării, dacă a fost convenit un astfel de drept, și/sau să înceteze contractul.

13.2 Securitatea datelor și a sistemelor

81. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure că furnizorii de servicii respectă, după caz, standarde de securitate informatică adecvate.

82. Dacă este cazul (de exemplu, în contextul externalizării serviciilor de tip cloud sau al altor servicii TIC), instituțiile și instituțiile de plată trebuie să definească cerințe în materie de securitate a datelor și a sistemelor în cadrul acordului de externalizare și să monitorizeze în permanență respectarea acestor cerințe.

83. În cazul externalizării către furnizori de servicii de tip cloud și al altor acorduri de externalizare care implică manipularea sau transferul de date cu caracter personal sau confidențiale, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să adopte o abordare bazată pe riscuri în ceea ce privește locul (locurile) de stocare și de prelucrare a datelor (și anume, țara sau regiunea) și considerentele privind securitatea informațiilor.

84. Fără a aduce atingere cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679, instituțiile și instituțiile de plată, atunci când externalizează (în special către țări terțe), trebuie să ia în considerare diferențele din dispozițiile naționale privind protecția datelor. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure că acordul de externalizare include obligația ca furnizorul de servicii să protejeze informațiile confidențiale, cu caracter personal sau considerate sensibile și să respecte toate cerințele legale privind protecția datelor care se aplică

instituției sau instituției de plată (de exemplu, protecția datelor cu caracter personal și faptul că se respectă secretul bancar sau alte obligații legale de confidențialitate similare cu privire la informațiile clienților, dacă este cazul).

13.3 Drepturile de acces, de informare și de audit

85. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure, în cadrul acordului scris de externalizare, că funcția de audit intern are capacitatea să analizeze funcția externalizată, utilizând o abordare bazată pe riscuri.

86. Indiferent de caracterul critic sau de importanța funcției externalizate, acordurile scrise de externalizare încheiate între instituții și furnizorii de servicii trebuie să se refere la competențele autorităților competente și ale autorităților de rezoluție în materie de colectare de informații și de investigare a acestora, în temeiul articolului 63 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2014/59/UE și al articolului 65 alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE în ceea ce privește furnizorii de servicii situați într-un stat membru, și trebuie, de asemenea, să asigure aceste drepturi și în ceea ce privește furnizorii de servicii situați în țări terțe.

87. În ceea ce privește externalizarea unor funcții critice sau importante, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure, prin cadrul acordului scris de externalizare, că furnizorul de servicii le acordă acestora și autorităților lor competente, inclusiv autorităților de rezoluție și oricărei alte persoane desemnate de acestea sau de autoritățile competente, următoarele:

    a. acces deplin la toate sediile operaționale relevante (de exemplu, sedii centrale și centre operaționale), inclusiv la întreaga gamă de dispozitive, sisteme, rețele, informații și date relevante utilizate pentru furnizarea funcției externalizate, inclusiv la informațiile financiare conexe, personalul și auditorii externi ai furnizorului de servicii („drepturi de acces și de informare”); și

    b. drepturi nelimitate de inspecție și de audit legate de acordul de externalizare („drepturi de audit”), pentru a le permite să monitorizeze acordul de externalizare și pentru a asigura respectarea tuturor cerințelor contractuale și a celor aplicabile ce decurg din reglementare.

88. Pentru externalizarea funcțiilor care nu sunt critice sau importante, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să asigure drepturile de acces și de audit, astfel cum se prevede la punctul 87 literele (a) și (b) și în secțiunea 13.3, pe baza unei abordări bazate pe riscuri, având în vedere natura funcției externalizate și riscurile operaționale și reputaționale conexe, scalabilitatea funcției externalizate, impactul potențial asupra desfășurării continue a activităților sale și perioada contractuală. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să ia în considerare faptul că funcțiile externalizate pot deveni critice sau importante în timp.

89. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure că acordul de externalizare sau orice altă dispoziție contractuală nu împiedică sau nu limitează exercitarea efectivă a drepturilor de acces

și de audit de către acestea, de autoritățile competente sau de părțile terțe desemnate de acestea pentru exercitarea acestor drepturi.

90. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să-și exercite drepturile de acces și de audit, să stabilească frecvența auditurilor și domeniile care urmează să fie auditate cu ajutorul unei abordări bazate pe riscuri și să respecte standardele de audit naționale și internaționale relevante, general acceptate[35].

91. Fără a aduce atingere responsabilității lor finale privind acordurile de externalizare, instituțiile și instituțiile de plată pot utiliza:

    a. audituri centralizate, organizate în comun cu alți clienți ai aceluiași furnizor de servicii și realizate de ele și de acești clienți sau de o terță parte numită de aceștia, pentru a utiliza mai eficient resursele de audit și a reduce sarcina organizatorică atât pentru clienți, cât și pentru furnizorul de servicii;

    b. certificări acordate de părți terțe și rapoarte de audit intern sau rapoarte efectuate de părți terțe, puse la dispoziție de furnizorul de servicii.

92. Pentru externalizarea unor funcții critice sau importante, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să evalueze dacă certificările și rapoartele părților terțe menționate la punctul 91 litera (b) sunt adecvate și suficiente pentru a respecta obligațiile care le revin ce decurg din reglementare și nu trebuie să se bazeze exclusiv pe aceste rapoarte de-a lungul timpului.

93. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să utilizeze metoda menționată la punctul 91 litera (b) numai dacă acestea:

    a. sunt mulțumite de planul de audit pentru funcția externalizată;

    b. se asigură că obiectul certificării sau al raportului de audit acoperă sistemele (și anume, procesele, aplicațiile, infrastructura, centrele de date etc.) și controalele-cheie identificate de instituție sau de instituția de plată, precum și respectarea cerințelor ce decug din reglementare;

    c. evaluează temeinic și permanent conținutul certificărilor sau al rapoartelor de audit și verifică ca rapoartele sau certificările respective să nu fie caduce;

    d. se asigură că sistemele-cheie și controalele-cheie sunt incluse în viitoarele versiuni ale certificării sau ale raportului de audit;

[35] Pentru instituții, consultați secțiunea 22 din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității: https://eba.europa.eu/documents/10180/1972987/Final+Guidelines+on+Internal+Governance+%28EBA-GL-2017-11%29.pdf/eb859955-614a-4afb-bdcd-aaa664994889

e. sunt mulțumite de aptitudinea părții care realizează certificarea sau auditul (de exemplu, cu privire la rotația societății care acordă certificarea sau a societății de audit, calificările, expertiza, reevaluarea/verificarea dovezilor din dosarul de audit de bază);

f. sunt mulțumite că acordarea certificărilor și efectuarea auditurilor se realizează în conformitate cu standardele profesionale relevante recunoscute pe scară largă și că includ un test de eficacitate operațională a controalelor-cheie implementate;

g. au dreptul contractual de a solicita extinderea domeniului de aplicare al certificărilor sau al rapoartelor de audit la alte sisteme și controale relevante; numărul și frecvența acestor cereri de modificare a domeniului de aplicare trebuie să fie rezonabile și legitime din perspectiva administrării riscurilor; și

h. își păstrează dreptul contractual de a efectua audituri individuale, la aprecierea proprie, în ceea ce privește externalizarea funcțiilor critice sau importante.

94. În conformitate cu Ghidul ABE privind evaluarea riscurilor asociate TIC în cadrul procesului de supraveghere și de evaluare (SREP), instituțiile trebuie, după caz, să se asigure că au capacitatea să efectueze teste de penetrare în materie de securitate pentru a evalua eficacitatea măsurilor și a proceselor de securitate cibernetică și a sistemelor TIC interne puse în aplicare[36]. Luând în considerare titlul I, instituțiile de plată trebuie, de asemenea, să dispună de mecanisme interne de control al TIC, inclusiv de măsuri de control și de atenuare în materie de securitate TIC.

95. Înaintea unei inspecții planificate la fața locului, instituțiile, instituțiile de plată, autoritățile competente și auditorii sau părțile terțe care acționează în numele instituției, al instituției de plată sau al autorităților competente trebuie să informeze furnizorul de servicii în mod rezonabil, cu excepția cazului în care acest lucru nu este posibil din cauza unei situații de urgență sau de criză sau ar duce la o situație în care auditul nu ar mai fi eficace.

96. Atunci când se efectuează audituri în medii cu mai mulți clienți, trebuie să se asigure că riscurile la adresa mediului unui alt client (de exemplu, impactul asupra nivelurilor serviciilor, a disponibilității datelor, a aspectelor legate de confidențialitate) sunt evitate sau atenuate.

97. În cazul în care acordul de externalizare are un nivel ridicat de complexitate tehnică, de exemplu în cazul externalizării serviciilor de tip cloud, instituția sau instituția de plată trebuie să verifice dacă persoana care efectuează auditul – indiferent dacă sunt auditorii săi interni, grupul de auditori sau auditorii externi care acționează în numele său –, dispune de competențe și cunoștințe adecvate și relevante pentru a efectua eficient audituri și/sau evaluări relevante. Același lucru este valabil și în cazul oricărui membru al personalului instituției sau al instituției de plată care analizează certificările acordate de terțe părți sau auditurile efectuate de furnizorii de servicii.

[36] Vezi și Ghidul ABE privind riscurile TIC: https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1841624/Final+Guidelines+on+ICT+Risk+Assessment+under+SREP+%28EBA-GL-2017-05%29.pdf/ef88884a-2f04-48a1-8208-3b8c85b2f69a

13.4 Drepturile de încetare

98. Acordul de externalizare trebuie să permită expres instituției sau instituției de plată să înceteze acordul, în conformitate cu legislația aplicabilă, inclusiv în următoarele situații:

    a. dacă furnizorul funcțiilor externalizate încalcă legislația, reglementările sau prevederile contractuale aplicabile;

    b. în cazul în care sunt identificate obstacole care pot modifica performanța funcției externalizate;

    c. în cazul în care există modificări semnificative care afectează acordul de externalizare sau furnizorul de servicii (de exemplu, subcontractarea sau modificări ale subcontractanților);

    d. în cazul în care există deficiențe în ceea ce privește gestionarea și securitatea datelor sau informațiilor confidențiale, cu caracter personal sau considerate sensibile; și

    e. în cazul instrucțiunilor date de autoritatea competentă a instituției sau a instituției de plată, de exemplu, în cazul în care autoritatea competentă, în urma acordului de externalizare, nu mai poate supraveghea în mod eficace instituția sau instituția de plată.

99. Acordul de externalizare trebuie să faciliteze transferul funcției externalizate către un alt furnizor de servicii sau reintegrarea acesteia în cadrul instituției sau al instituției de plată. În acest scop, acordul de externalizare trebuie:

    a. să prevadă clar obligațiile furnizorului de servicii existent, în cazul unui transfer al funcției externalizate către un alt furnizor de servicii sau în cazul reintegrării acesteia în cadrul instituției sau al instituției de plată, inclusiv în ceea ce privește prelucrarea datelor;

    b. să stabilească o perioadă de tranziție adecvată, pe parcursul căreia furnizorul de servicii, după încetarea acordului de externalizare, să furnizeze în continuare funcția externalizată pentru a reduce riscul de întreruperi; și

    c. să includă o obligație a furnizorului de servicii de a sprijini instituția sau instituția de plată în vederea transferului ordonat al funcției în cazul încetării contractului de externalizare.

14 Supravegherea funcțiilor externalizate

100. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să monitorizeze permanent performanța furnizorilor de servicii în ceea ce privește toate acordurile de externalizare, pe baza unei abordări bazate pe riscuri și cu accent principal pe externalizarea funcțiilor critice sau importante, inclusiv asigurarea disponibilității, integrității și securității datelor și informațiilor. În cazul în care riscul, natura sau amploarea unei funcții externalizate s-a modificat semnificativ, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să reevalueze caracterul critic sau importanța funcției respective în conformitate cu secțiunea 4.

101. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să dea dovadă de competența, precauția și diligența necesare atunci când monitorizează și gestionează acordurile de externalizare.

102. Instituțiile trebuie să-și actualizeze periodic evaluarea riscurilor în conformitate cu secțiunea 12.2 și trebuie să raporteze periodic organului de conducere riscurile identificate cu privire la externalizarea funcțiilor critice sau importante.

103. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să-și monitorizeze și să-și administreze riscurile interne de concentrare cauzate de acordurile de externalizare, luând în considerare secțiunea 12.2 din prezentul ghid.

104. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure permanent că acordurile de externalizare, cu accent principal pe funcțiile critice sau importante externalizate, îndeplinesc standardele corespunzătoare de performanță și de calitate, în conformitate cu politicile lor, prin:

a. asigurarea primirii de rapoarte adecvate de la furnizorii de servicii;

b. evaluarea performanței furnizorilor de servicii care utilizează instrumente precum indicatori-cheie de performanță, indicatori de control-cheie, rapoarte privind livrarea serviciilor, autocertificare și evaluări independente; și

c. examinarea tuturor celorlalte informații relevante primite din partea furnizorului de servicii, inclusiv a rapoartelor privind măsurile de asigurare și testare a continuității activității.

105. Instituțiile trebuie să ia măsuri corespunzătoare dacă identifică deficiențe în furnizarea funcției externalizate. În special, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să analizeze toate indiciile potrivit cărora furnizorii de servicii sunt susceptibili să nu execute funcția critică sau importantă externalizată în mod eficace sau în conformitate cu legile și cu cerințele aplicabile ce decurg din reglementare. Dacă sunt identificate deficiențe, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să ia măsuri corective sau de remediere corespunzătoare. Astfel de măsuri pot include încetarea acordului de externalizare, cu efect imediat, dacă este necesar.

15 Strategiile de ieșire

106. Atunci când externalizează funcții critice sau importante, instituțiile și instituțiile de plată trebuie să aibă o strategie de ieșire documentată, conformă cu politica lor de externalizare și cu planurile lor de asigurare a continuității activității,[37] luând în considerare cel puțin următoarele posibilități:

a. încetarea acordurilor de externalizare;

b. incapacitatea furnizorului de servicii;

c. deteriorarea calității funcției furnizate și întreruperi efective sau potențiale ale activității cauzate de furnizarea inadecvată a funcției sau de nefurnizarea acesteia;

d. riscuri semnificative care decurg din aplicarea corespunzătoare și continuă a funcției.

107. Instituțiile și instituțiile de plată trebuie să se asigure că pot să iasă din acordurile de externalizare fără a-și perturba nejustificat activitățile comerciale, fără a limita respectarea cerințelor ce decurg din reglementare și fără a prejudicia în niciun fel continuitatea și calitatea serviciilor lor furnizate clienților. În acest scop, acestea trebuie:

a. să elaboreze și să pună în aplicare planuri de ieșire exhaustive, documentate și, după caz, testate suficient (de exemplu, prin efectuarea unei analize a costurilor potențiale, a impactului, a resurselor și a implicațiilor temporale ale transferului unui serviciu externalizat către un furnizor alternativ); și

b. să identifice soluții alternative și să elaboreze planuri de tranziție pentru a permite instituției sau instituției de plată să extragă funcțiile și datele externalizate de la furnizorul de servicii și să le transfere către furnizori alternativi sau înapoi, către instituție sau instituția de plată, sau să ia alte măsuri care să asigure furnizarea continuă a funcției sau a activității critice sau importante într-un mod controlat și testat suficient, luând în considerare provocările care pot apărea din cauza locației datelor și aplicând măsurile necesare pentru a asigura continuitatea activității în etapa de tranziție.

108. Atunci când elaborează strategii de ieșire, instituțiile și instituțiile de plată trebuie:

a. să definească obiectivele strategiei de ieșire;

b. să efectueze o analiză a impactului economic proporțională cu riscurile aferente proceselor, serviciilor sau activităților externalizate, pentru a identifica resursele umane și financiare necesare pentru a implementa planul de ieșire, precum și timpul necesar;

[37] Instituțiile, în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 85 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE și la titlul VI din Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității, precum și instituțiile de plată trebuie să dispună de planuri adecvate de asigurare a continuității activității în ceea ce privește externalizarea funcțiilor critice sau importante.

c. să aloce roluri, responsabilități și resurse suficiente pentru a gestiona planurile de ieșire și tranziția activităților;

d. să definească criteriile de succes pentru tranziția funcțiilor și a datelor externalizate; și

e. să definească indicatorii care trebuie utilizați pentru monitorizarea acordului de externalizare (astfel cum este prevăzut în secțiunea 14), inclusiv indicatorii bazați pe niveluri inacceptabile ale serviciilor care trebuie să declanșeze ieșirea.

Titlul V – Orientări privind externalizarea adresate autorităților competente

109. Atunci când stabilesc metode adecvate de monitorizare a conformității instituțiilor și a instituțiilor de plată cu condițiile pentru autorizarea inițială, autoritățile competente trebuie să identifice dacă acordurile de externalizare reprezintă o modificare semnificativă a condițiilor și a obligațiilor aferente autorizării inițiale a instituțiilor și a instituțiilor de plată.

110. Autoritățile competente trebuie să se asigure că pot supraveghea eficace instituțiile și instituțiile de plată, inclusiv că instituțiile sau instituțiile de plată s-au asigurat, în cadrul acordului lor de externalizare, că furnizorii de servicii au obligația să acorde drepturi de audit și de acces autorității competente și instituției, în conformitate cu secțiunea 13.3.

111. Analiza riscurilor de externalizare ale instituțiilor trebuie efectuată cel puțin în cadrul procesului de supraveghere și evaluare (SREP) sau, în cazul instituțiilor de plată, ca parte a altor procese de supraveghere, inclusiv a cererilor ad-hoc, sau pe parcursul inspecțiilor la fața locului.

112. În plus față de informațiile înregistrate în registru, astfel cum se menționează în secțiunea 11, autoritățile competente pot solicita informații suplimentare instituțiilor și instituțiilor de plată, în special pentru acordurile de externalizare critice sau importante, cum ar fi:

a. analiza detaliată a riscurilor;

b. dacă furnizorul de servicii are un plan de asigurare a continuității activității potrivit pentru serviciile furnizate instituției sau instituției de plată care externalizează;

c. strategia de ieșire care trebuie utilizată dacă acordul de externalizare este reziliat de oricare dintre părți sau dacă există o perturbare în prestarea serviciilor externalizate; și

d. resursele și măsurile existente pentru monitorizarea adecvată a activităților externalizate.

113. În plus față de informațiile solicitate în temeiul secțiunii 11, autoritățile competente pot solicita instituțiilor și instituțiilor de plată să furnizeze informații detaliate cu privire la orice acord de externalizare, chiar dacă funcția în cauză nu este considerată critică sau importantă.

114. Autoritățile competente trebuie să evalueze următoarele ,prin intermediul unei abordări bazate pe riscuri:

a. dacă instituțiile și instituțiile de plată monitorizează și administrează corespunzător în special acordurile de externalizare critice sau importante;

b. dacă instituțiile și instituțiile de plată dispun de resurse suficiente efective pentru a monitoriza și a administra acordurile de externalizare;

c. dacă instituțiile și instituțiile de plată identifică și administrează toate riscurile relevante; și

d. dacă instituțiile și instituțiile de plată identifică, evaluează și gestionează corespunzător conflictele de interese în ceea ce privește acordurile de externalizare, de exemplu, în cazul externalizării în cadrul grupului sau al externalizării în cadrul aceluiași sistem instituțional de protecție.

115. Autoritățile competente trebuie să se asigure că instituțiile și instituțiile de plată din UE/SEE nu funcționează ca o „carcasă goală", incluzând situațiile în care instituțiile recurg la tranzacții „back-to-back" sau la tranzacții intragrup pentru a transfera o parte din riscul de piață și riscul de credit către o entitate din afara UE/SEE, și trebuie să se asigure că acestea au implementat un cadru de administrare a activității și de administrare a riscurilor adecvate pentru a-și identifica și a-și administra riscurile.

116. În cadrul evaluării instituțiilor, autoritățile competente trebuie să ia în considerare toate riscurile, în special[38]:

a. riscurile operaționale[39] generate de acordul de externalizare;

b. riscurile reputaționale;

c. riscul de intervenție care ar putea impune instituției să salveze un furnizor de servicii, în cazul unor instituții semnificative;

d. riscurile de concentrare în cadrul instituției, inclusiv pe bază consolidată, cauzate de acorduri de externalizare multiple cu un singur furnizor de servicii sau cu furnizori de servicii aflați în strânsă legătură sau de acorduri de externalizare multiple în cadrul aceluiași domeniu de activitate;

[38] Pentru instituțiile care intră sub incidența Directivei 2013/36/UE, vezi și Ghidul ABE privind procesul de supraveghere și de evaluare: https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/supervisory-review-and-evaluation-srep-and-pillar-2

[39] Vezi și Ghidul ABE privind riscurile TIC: https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1841624/Final+Guidelines+on+ICT+Risk+Assessment+under+SREP+%28EBA-GL-2017-05%29.pdf/ef88884a-2f04-48a1-8208-3b8c85b2f69a

e. riscurile de concentrare sectoriale, de exemplu în cazul în care mai multe instituții sau instituții de plată utilizează un singur furnizor de servicii sau un grup restrâns de furnizori de servicii;

f. măsura în care instituția sau instituția de plată care externalizează controlează furnizorul de servicii sau poate influența acțiunile acestuia, reducerea riscurilor care ar putea rezulta din cauza unui nivel mai ridicat de control și dacă furnizorul de servicii este inclus în supravegherea consolidată a grupului; și

g. conflictele de interese dintre instituție și furnizorul de servicii.

117. În cazul în care sunt identificate riscuri de concentrare, autoritățile competente trebuie să monitorizeze evoluția unor astfel de riscuri și să evalueze impactul potențial al acestora atât asupra altor instituții și instituții de plată, cât și asupra stabilității pieței financiare; autoritățile competente trebuie să informeze autoritatea de rezoluție, dacă este cazul, cu privire la noile funcții critice potențiale[40] care au fost identificate pe parcursul evaluării.

118. În cazul în care se identifică motive de îngrijorare care duc la concluzia că o instituție sau o instituție de plată nu mai are instituit un cadru solid de administrare a activității sau nu mai respectă cerințele ce decurg din reglementare, autoritățile competente trebuie să ia măsuri corespunzătoare, care pot cuprinde limitarea sau restrângerea domeniului de aplicare al funcțiilor externalizate sau impunerea ieșirii din unul sau mai multe acorduri de externalizare. În special, ținând cont de necesitatea asigurării continuității activității instituției sau a instituției de plată, anularea contractelor ar putea fi prevăzută dacă supravegherea și aplicarea cerințelor ce decurg din reglementare nu pot fi asigurate prin alte măsuri.

119. Autoritățile competente trebuie să fie convinse că pot asigura o supraveghere eficientă, în special atunci când instituțiile și instituțiile de plată externalizează funcții critice sau importante care sunt desfășurate în afara UE/SEE.

[40] Astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 35 din BRRD.